

Örkelljunga kommun

Örkelljunga kommun ligger i den norra delen av länet och gränsar till både Hallands och Kronobergs län. Den norra delen ligger inom Nordöstkånes barrskogslandskap, medan den södra tillhör mellanbygderna med mer odlingsmark och bokskog. Den nordvästra delen domineras av Hallandsås östsluttning. Hela kommunen ligger inom urbergsområdet, där markerna är relativt magra. På grund av den höga nederbörden och dålig avrinning finns här en hel del myrmarker.

Kommunen ligger på vattendelaren mellan fyra olika vattensystem. Pinnån avvattnar via Rönne å stora delar av de södra och mellersta delarna av kommunen. I öster avvattnas bl.a. Vårsjön via Helge å till Hanöbukten, medan Stensån avvattnar sjöarna i norr mot Laholmsbukten. Den norra delen med Store sjö och Fedingesjön avvattnas till Lagan i Småland. Kommunen är rik på sjöar, av vilka Store sjö, Vårsjön, Hjälmjön och Fedingesjön är de största.

Odlingsbygderna är små och ligger spridda i landskapet. De kvarvarande naturbetesmarkerna är få liksom naturskogsresterna. Inom kommunen finns åtskilliga förekomster av järnslag, som berättar om en utbredd järnhantering i äldre tider. Kyrkorna ligger glest och gårdarna utgörs huvudsakligen av ensamgårdar. Skog och boskap är viktiga för ekonomin. Stationssamhällen växte fram när järnvägen byggdes och flera blev centralorter i bygden med en rad småindustrier.

1 Ingeborrarp – Rya (N3, K)

Välbevarat kulturlandskap och naturbetesmark med lång kontinuitet. Kyrkoruin och värdefull bebyggelse. Viktigt vattendrag.

Beskrivning. Rya ligger i ett kuperat och skogrikt landskap, där Pinnån flyter igenom. Fornlämningarna berättar om ett öppet odlingslandskap från järnåldern eller tidigare. På en markerad höjd ligger ruinen efter Rya gamla romanska kyrka, som byggdes på 1200-talet och var i bruk till 1875, då en ny kyrka invigdes i Eket. I närheten av kyrkoruinen ligger två trelängade gårdar, båda med ålderdomlig karaktär. Området väster om ån har fortfarande höga kulturvärden, medan naturvärdena har spolierats av golfbanan. Vid Ingeborrarp finns ett välbevarat gammalt kulturlandskap med bl.a. naturbetesmarker, backstuga och skvaltkvam samt lövskogspartier i omgivningarna.

Ingeborrarpsgården, som numera är hembygdsgård, har en ålderdomlig ryggåsstuga som boningshus. I längoma ingår äldre tiders byggnadsskick såsom korsvirke, skiftesverk och gråsten. Övriga gårdar i byn är också tämligen välbevarade.

Betesmarkerna kring byn har tidigare varit uppodlade, men inslaget av ogödslad grässvål är ganska stort. Den bäst bevarade betesmarken har enstaka ekar och björkar i trädskiktet och ett varierat fåltskikt med örtrik torräng, gräshed och högörtfuktäng. Intressanta arter är smörboll, svinrot, ängsskära, ängsruta, bockrot, slättergubbe, jordtistel och backtimjan. Lövdungarna har, beroende på grönstensförekomster, en lundvegetation med blåsippa, underviol, skogstry och vätteros i fåltskiktet.

Källor: 1, 4, 5, 11, 12.

Bibehållande av värden. Bebyggelsemiljön med omgivande odlingslandskap bör ej genomgå några betydande förändringar. Fortsatt hävd av markerna. Ingen kvävepåverkan på naturbetesmarkerna. Ny bebyggelse bör tillåtas restriktivt och anpassas till befintlig tradition.

2 Abborrasjö mossen (N3)

Relativt opåverkad myrmark.

Beskrivning. Abborrasjö mossen är en svagt välvd och öppen mosse. Den nordvästra delen är skogklädd. I sydväst ligger en tjärn, som omges av gungfly. Här finns bl.a. trådstarr, flaskstarr, rundsileselhår, dystarr och granbräken. Ingreppen består av flera diken, som löper över mossen. En kraftledning korsar mossen i norr.

Källor: 2, 9.

Bibehållande av värden. Myren lämnas för fri utveckling.

3 Flugesjömossen (N3)

Botaniska och ornitologiska värden.

Beskrivning. Flugesjömossen är en svagt välvd mosse med gles skog på gränsen till Perstorps kommun. I centrum ligger Flugesjön, där det bl.a. växer kallgräs. Mossen har tydliga laggkärr. Orre förekommer på mossen. De intilliggande skogsområdena innehåller såväl bok som blandskog av tall och lövträd.

Källa: 2.

Bibehållande av värden. Myren lämnas för fri utveckling.

4 Maglemyren (N3)

Relativt opåverkad myrmark.

Beskrivning. Maglemyren är en svagt välvd mosse bestående dels av en central höljemosse med dominans av vitag och ljungtuvor, dels av en omgivande ristuvsmosse. Dråg och laggar domineras av ängsull och myrtilja. Den stora fastmarksholmen har odlingsrösen och gamla enar. Området är lokalt påverkat.

Källa: 2.

Bibehållande av värden. Myren lämnas för fri utveckling.

5 Öst om Rya

Öster om Rya finns ett större område med åsar, kullar och platåer, som ger en provkarta på olika geomorfologiska former. I området finns ett större skogsbete och en fågelsjö.

5a Möllers skog (N2)

Ett av länets finaste exempel på skogsbete. Stora biologiska värden.

Beskrivning. Området består av en stor gammal utmarksskog mellan Grytåsa och Björkliden. Äldre tall dominerar trädskiktet, men inslaget av gran, ek, björk och asp är stort. Skogen är fortfarande gles med många gläntor trots uppehåll i betet. I området finns också flera markerade rullstensåsar. Floran är av hedtyp med arter som kruståtel, blåståtel, lingon och ljung med inslag av klockpyrola och kambräken. Här finns flera mindre öppna kärr. I sydväst avgränsas området av Flinkabäcken.

Källor: 12, 14.

Bibehållande av värden. Återupptagen beteshävd samt röjning och gallring av främst gran.

5b Flinkasjön (N3)

Värdefull fågelsjö.

Beskrivning. Flinkasjön är en mindre fågelsjö två km söder om Örkelljunga. Norr om den grunda sjön ligger ett kärrområde, som korsas av markanta rullstensåsar.

I övrigt omges sjön av öppen kulturmark omväxlande med lövskogsområden. Sjön är en bra rastlokal för bl.a. sångsvan och här häckar t ex enkelbeckasin, sångsvan och grågås. Sjön sänktes i början av seklet.

Källor: 1, 2, 17.

Bibehållande av värden. Förhindra igenväxningen av sjön för att bevara fågellivet. Fortsatt beteshävd av kulturbetesmarkerna.

5c Rya åsar (N3)

Geomorfologiska värden.

Beskrivning. Nordöst om Flinkasjön finns isälvsavlagringar med olika geomorfologiska formationer som åsar, kullar och platåer. Dessa visar tydligt hur landskapet formades under istiden. Intill ligger en mindre mosse, där det bedrevs torvtäkt under andra världskriget.

Källa: 14.

Bibehållande av värden. Ingen täktverksamhet.

6 Hjälm sjöområdet

6a Hjälm sjön (N3)

Geomorfologiska och biologiska värden.

Beskrivning. Hjälm sjön omges av geomorfologiska formationer av stort värde. Kring sjön finns också omfattande bokskogar med lång kontinuitet och bl.a. förekomst av lunglav. Pinnån passerar genom sjön och kantas av värdefulla naturområden.

Källor: 14, 17.

Bibehållande av värden. Ingen täktverksamhet. Den skogliga kontinuiteten bevaras.

6b Pinnåreservatet (N2)

Naturliga fodermarker med lång hävdkontinuitet.

Beskrivning. Området utgörs av fuktängar närmast Pinnån med inslag av gräshed. Här finns ett gles trädskikt av främst al och björk, men även ek och rönn. Intressanta arter är bl.a. granspira, jungfrulin, darngräs, svinrot, storrams, ängsstarr och kruslilja. Fuktängarna har ursprungligen slagits för höskörd för att sedan övergå till betesmarker. Slätter genomfördes i området under åren 1979–91. De senaste åren har marken betats. Pinnån har inte berörts av några större ingrepp. Ån flyter naturligt fram och kantas av alstrandskog med en hel del gamla lövträd. Här förekommer arter som vätteros, kransrams, tvåblad och safsa. Forsärla, strömstare och kungsfiskare påträffas regelbundet längs ån.

Källor: 12, 16.

Bibehållande av värden. Fortsatt betes- eller slätterhävd av fodermarkerna. Inga ingrepp i strandskogarna.

6c Spinneriet vid Östra Spång (N3)

Varierad lövsumpskog, hotade arter och opåverkat vattendrag.

Beskrivning. Kring Pinnån norr om Hjälmsjön ligger ett lövskogsområde med en vildvuxen alskog närmast ån och bokskogar på sluttningen söder om den. Även andra lövträd som ask, björk och avenbok finns i området. Pinnån delar sig på flera ställen och passerar även flera forssträckor. Vid ån kan man finna arter som ombär, safsa och brunstarr. I området finns flera sällsynta och hänsynskrävande lavar.

Källa: 16.

Bibehållande av värden. Fri utveckling av alsumpskogen, medan övriga delar kräver vård.

8 Lärkesholm – Lärkasjöhult (N2, K)

Skogsmarker med lång kontinuitet. Geomorfologiskt värdefulla formationer. Betydelsefullt område för friluftslivet. Variationsrikt odlingslandskap med ett stort antal röjningsrösen från ett medeltida åkersystem. Välbevarade byar och ett mindre gods.

Beskrivning. Kring Lärkesholmssjön och Lillsjön finns omfattande isälvsavlagringar med åsrygg, kullar, isgropar och plåtåer. Norr om sjöarna ligger huvudåsen, som är skogklädd med variationsrika bokskogar och inslag av alkärn och barrskog. I fuktdrag norr om sjöarna finns en värdefull flora med arter som dvärghäxört, gullpudra, springkorn, gulplister, skogsbräsma och skärmstarr. Utmed ett mindre fuktdrag i sydost växer bl.a. smörboll och kransrams. Söder om Lärkesholmssjön ligger ett småskaligt och variationsrikt odlingslandskap med lång hävd. Förutom hundratals röjningsrösen finns här åkrar i form av bandparceller och terrasser samt mer oregelbundna former. Merparten av lämningarna kan sannolikt dateras till medeltiden, men många har ett förhistoriskt ursprung. Områdets karaktär och storlek gör det unikt i länet. I området tycks ha funnits ett antal gårdar, som kan ha bildat ursprunget till Lärkesholms gods, vilket finns skriftligt belagt från 1504. Lärkesholm ligger vid Lärkesholmssjöns nordöstra spets. Huvudbyggnaden, som är från 1700-talet, är uppförd i trä och vilar på en hög stengrund. Byn Stora Källstorp ligger samlad på en höjdrygg med gårdar av varierande ålder. En del byggnader har välbevarad 1800-talskaraktär.

Källor: 1, 4, 10, 11, 12, 14.

Bibehållande av värden. Inga täktingrepp. Vissa lövskogsavsnitt bör lämnas för fri utveckling. Granplanteringarna bör på sikt återföras till lövskog. Fortsatt hävd av kulturlandskapet. Bebyggelse bör tillåtas restriktivt och anknyta till befintlig tradition.

9 Spångabygget – Åsljunga klint

9a Spångabygget (N2)

Slätteräng med en rik flora.

Beskrivning. Tre km ostnordost om Örkelljunga ligger en gammal sidvallsäng, som vuxit igen med björk, al och tall. Området hävdas åter med slätter sedan början av 1990-talet. Vegetationen består av stagghed och gräs-lågstarräng med många hävdberoende arter, varav flera indikerar ett gammalt slätterbruk. Här finns bl.a. tagelsäv, blåttätel, gräsull, kärrfibbla, darmgräs, borsttåg, kärsälting, ängsstarr och granspira. Ängen omges av lövskog och lövsumpskog, som tidigare varit hävdad.

Källa: 12.

Bibehållande av värden. Fortsatt slätterhävd och bevarande av de hydrologiska förhållandena.

9b Åsljunga klint (N3)

Bokskogsområde med kontinuitet och värde för det rörliga friluftslivet.

Beskrivning. Väster om Åsljunga finns ett stort sammanhängande bokskogsområde med branta partier åt söder och sydost. I branterna finns smala bäckdråg med sällsynta arter som dvärghäxört, bergbräken, skogsbräsa och skärmstarr. Förutom bok förekommer bestånd av al, björk och gran i området. Hela området är mycket betydelsefullt för det rörliga friluftslivet.

Källor: 1, 3.

Bibehållande av värden. Naturvårdsanpassat skogsbruk.

10 Vårsjön – Vårsjö (N2, K)

Limnologiska värden, mångformighet och sällsynta naturtyper. Ett till stor del välbevarat odlingslandskap i skogsbygd. Lång skoglig kontinuitet och ett värdefullt insektsliv.

Beskrivning. Vårsjön är en i stort sett opåverkad klarvattensjö. Den är relativt näringsrik och har en värdefull flora och fauna. Nordväst om sjön finns flera intressanta skogsområden, varav några fortfarande är skogsbeten. Man påträffar här en hel del äldre träd och lågor. Stränderna är bitvis branta moränstränder, men på vissa partier finns blockrika och grunda områden. Sjön har en rik rosettvegetation och vassar saknas i stort sett. Vid utloppet finns ett sandområde, där den sällsynta algen Nostoc setterstedti förekommer. Tillrinningsområdet är litet, bara tre gånger sjöns yta. Storlom och fiskgjuse häckar i området. I sjön förekommer rikligt med flodkräfta.

Vid Värsjöns norra strand finns ett förhållandevis välbevarat odlingslandskap. Kring en slingrande byväg finns ett system av stengården, som visar på äldre tiders ägo gränser. Bebyggelsen är huvudsakligen från tidigt 1900-tal och är i vissa fall välbevarad. Gården Värsjönäs har en pampig huvudbyggnad från 1900-talets början.

Källor: 7, 11.

Bibehållande av värden. Inga ingrepp i sjön. Fortsatt hävd av skogsbetena. Odlingslandskapet och ägostrukturen vid Värsjö bibehålls. Fri utveckling av naturskogspartierna norr om Sjöholma.

11 Stensmyr (N1)

Relativt opåverkad myrmark med stora biologiska värden.

Beskrivning. Stensmyr är en större mosse på gränsen till Hässleholms kommun. Den omges till stora delar av välutvecklade laggkärr och i mitten finns kärrdråg och gölar. Mossen är av västlig typ och ute på mosseplanet finns rikligt med klockljung och småtallar. Myren består av svagt välvda, öppna och skogbevuxna mosseytor, kärrdråg, laggkärr och en centralt belägen tjärn. Från myren löper kärrdråg, som domineras av flaskstarr, ängsull, myrlilja och blåtåtel. Två mindre höljmosseytor med ett stort inslag av tuvull förekommer i nordväst. Övriga mosseytor domineras av ris. Mossen är spelplats för orre. I sydväst har torvtäkt bedrivits.

Källor: 1, 2.

Bibehållande av värden. Den centrala delen av mossen lämnas för fri utveckling. Återhållsamt med ingrepp i omgivande tillrinningsområden.

12 Sandsjöholm (N3)

Variationsrikt och relativt opåverkat skogs- och myrområde med stora biologiska värden. Geomorfologiska värden.

Beskrivning. Området utgörs av ett myr- och skogsområde strax väster om Skånes Värsjö. Mossen i den norra delen är svagt välvd med en mindre göl i sydöst. Vid gölen finns ett mindre gungfly, där det bl.a. växer kallgräs. I väster ligger den sänkta Bosjön. Skogsområdet i söder domineras av bokskog av hedtyp, som i väster sluttar ned mot Sjöhultet. I skogen finns flera fina dråg med arter som dvärghäxört, skärmstarr, gullpudra och skogsstjämlom. Längs Pinnån finns värdefulla isälvsavlagringar i form av terrasser, långsträckta kullar, fält och åsryggar.

Källor: 1, 2, 3.

Bibehållande av värden. Vissa partier med gamla bokar och död ved lämnas orörda. Ingen täktverksamhet.

13 Fäjemyr (N2)

Opåverkad myrmark med stora biologiska värden. Geovetenskapliga värden.

Beskrivning. Fäjemyr på gränsen till Hässleholms kommun är ett myrkomplex med flera små mosseplan, som domineras av ris, tuvull och pors. Tuva-höljastruktur dominerar på det södra planet. På myren finns två stora kärrområden, ett i norr och ett i söder, med bl.a. flaskstarr, ängsull och myrlilja. Centralt och i nordost finns en höljemosse med ställvis dominans av tuvsäv. Mossnycklar och myggblomster förekommer i den nordöstra delen.

I dalgången mellan Åsljunga och Skånes Vårsjö finns relativt mäktiga isälvsavlagringar i form av terrasser, grusfält och korta åsryggar. Sannolikt hade Baltiska issjön, ett förstadium till nuvarande Östersjön, vid något tillfälle sitt utlopp här.

Källa: 2.

Bibehållande av värden. Myren lämnas för fri utveckling. Ingen täktverksamhet.

14 Mattarp – Svinstorp (N3)

Naturbetesmark med lång hävdkontinuitet. Stort skogsområde med lång kontinuitet.

Beskrivning. Fyra km norr om Örkelljunga ligger en liten öppen hagmark med gräshed och inslag av fuktäng och blåtåteläng. Arter som påträffas är bl.a. slättergubbe, borsttåg, granspira och knägräs. På Hallandsås nordsluttning finns ett stort sammanhängande område med hedbokskog. Terrängen är kuperad och omväxlande med bl.a. klippbranter och berg i dagen. Flera fuktdrag har en intressant flora med häxört, gullpudra, bäckbräsma och skärmstarr.

Källor: 12, 17.

Bibehållande av värden. Fortsatt beteshävd utan kvävegödsling och dikning. Bevara den skogliga kontinuiteten med död ved och gamla träd.

15 Drakabygget (N3)

Geomorfologiska värden och skoglig kontinuitet.

Beskrivning. Området utgörs av Hallandsås nordostsluttning. Grusavlagringar finns både på den bokskogklädda sluttningen och i det öppna, respektive halvöppna landskapet nedanför. Grusformationerna består huvudsakligen av kullar och flacka grusfält med någon enstaka åsrygg. Inom området syns tydligt hur isälvarna ändrade riktning vid landisens avsmältning. Skogen är högre av hedtyp med flera bäckar och kärdrag med alskog. I området finns också en del äldre träd.

Källor: 3, 14.

Bibehållande av värden. Ingen täktverksamhet. Bevara den skogliga kontinuiteten med död ved och gamla träd.

16 Attarpamossen (N3)

Relativt opåverkad myrmark.

Beskrivning. Attarpamossen är en välvd mosse med tydlig höljestruktur. Fältskiktet består av risväxter, där tuvull och vitag dominerar. Lagg och dråg saknas.

Källa: 2.

Bibehållande av värden. Myren lämnas för fri utveckling.

17 Krängelbygget (N3, K)

Representativt och mångformigt landskap med värdefulla gårdsmiljöer. Variationsrikt odlingslandskap i skogsbygd. Relativt opåverkade myrmarker.

Beskrivning. Krängelbygget är beläget i ett småskaligt kulturlandskap, som omges av ett sjö- och myrlandskap. Byn ligger på en höjdsträckning med vacker utsikt över åkrar och blockrika kulturbetesmarker, som sträcker sig ned mot Gårdsjön och Vitasjö. Odlingslandskapet är småskaligt och växlande med ett stort inslag av lövträd. Den agrara bebyggelsen är mestadels från sekelskiftet och äger ett visst kulturhistoriskt värde. I sydost ligger Svinabromyren, som är ett myrkomplex med två välvda mosseplan, där ristuvsvvegetation dominerar. I myrens sydöstra del finns en talldominerad rismosse med ett stort artrikt dråg med bl.a. vattenklöver, ängsull och trådstarr. I drågets nordöstra del växer rikligt med Jungfru Marie nycklar. Sydväst om Krängelbygget ligger en mindre, svagt välvd mosse med gles skog och laggkärr i den västra delen.

Källor: 2, 11.

Bibehållande av värden. Myrama och sjöarna bör lämnas orörda, medan odlingslandskapet bör fortsätta att hävdas. Ny bebyggelse tillåts restriktivt och bör anpassas till befintlig tradition. Stor naturvårdshänsyn bör tas vid skogsbruk i sjö- och myrnära skog.

18 Långalts myr (N1)

Opåverkad myr med stora biologiska och geomorfologiska värden.

Beskrivning. Området utgörs av ett myrkomplex bestående av en svagt välvd kalmosse, en skogsmosse och omgivande kärr. På det öppna mosseplanet förekommer stora lösbotenhöljor med vitag och småsileshår samt tuvor med pors, tuvull och ris. Mossen genomkorsas av ett stort brett dråg med ängsull och flaskstarr. I laggar och smådråg växer kråklöver, myrlilja och diverse starrarter. Skogsmossen i väster består av medelgrov tallskog. Flera delar av kantskogarna är gamla och variationsrika. Området är spelplats för orre. Söder och öster om myren finns omfattande isälvsavlagringar med en väl utbildad huvudås, en del sidoryggar, långsträckta kullar och åsgropar. På åsryggen växer bokskog i norr och högvuxen barrblandskog i söder.

Källor: 2, 14.

Bibehållande av värden. Myren lämnas för fri utveckling. Ingen täktverksamhet.

19 Skrikamyren (N3)

Relativt orörd myrmark.

Beskrivning. Öster om Långalts myr ligger Skrikamyren, som är en välvd mosse med ett skoglöst mosseplan och tuva-höljastruktur i söder. Mossen har tydliga laggar i söder och nordost och ett större skogklätt kärrområde i nordost. I sydost är mossen till stor del ganska torr och domineras av ris och tuvull. Här finns också ett mindre inslag av höljor med vitag och sileshår. I laggkärren växer myrtilja och ängsull, medan flaskstarr dominerar i nordost.

Källor: 2, 14.

Bibehållande av värden. Fri utveckling av myren.

20 Långalt – Boalt (K, N3)

Variationsrikt odlingslandskap i skogstrakt. Relativt opåverkade myrmarker.

Beskrivning. Byn Boalt ligger strax söder om gränsen till Halland. Här är odlingslandskapet förhållandevis välbevarat, framför allt i den norra delen av byn. Landskapsbilden domineras av stengården och betesmarker. Vägen mellan Boalt och Långalt löper slingrande igenom områden med granskog, innan landskapet åter öppnar sig vid Långalt. Här finns betesmarker, stengården och några stora vällagda stenrosen. Både Långalt och Boalt har välbevarade gårdar. I Långalt finns en öppen hagmark av gräshedtyp med en del intressanta arter som granspira, småvänderot, nålstarr, ängsstarr och rundsileshår.

Norr om Långalts by ligger en svagt välvd ristuvsmosse med smärre skogsmossepartier. I väster finns några större och relativt öppna partier. Fältskiktet domineras av tuvull och ljun. Nordväst om Smedhult ligger en välvd och ganska öppen mosse med en tydlig tuva-höljastruktur. I höljorna växer bl.a. vitag och sileshår. Mossen är spelplats för orre och här har förekommit häckning av ljunpipare. Vissa delar är påverkade av dikning och torvtäkt.

Källor: 2, 11, 12, 17.

Bibehållande av värden. Odlingslandskapets öppenhet och markanvändning bör bibehållas. Bebyggelse bör tillåtas restriktivt och anknyta till befintlig tradition. Myrmarken lämnas för fri utveckling.

22 Liamossen (N2)

Opåverkad myrmark med stora biologiska värden.

Beskrivning. Liamossen är ett myrkomplex tre km nordväst om Skånes Fagerhult. Centralt finns en höljemosse, där tuvudun och vitag dominerar. Mossen karakteriseras för övrigt av ristuvsvvegetation. Den östra delen är glest trädbevuxen. Dråget i mossens norra del domineras av ängsull och myrtilja. I den sydöstra delen finns fastmarksholmar med grovstammig skog och spår av skogsbyte.

Källa: 2.

Bibehållande av värden. Fri utveckling av myren.

23 Store sjö (N3)

Variationsrikt landskap. Lång skoglig kontinuitet och ett rikt fågelliv.

Beskrivning. Store sjö är en större skogssjö på gränsen till Hallands län. Sjön är rik på öar och uddar med äldre skogsmark. I och kring sjön finns ett rikt fågelliv med bl.a. fiskgjuse, grågås, sångsvan, storlom och trana. På några strandpartier finns för trakten mindre vanliga växtarter som dvärglin, strandlumner och kärrspira.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Sjön och angränsande strandskogar lämnas för fri utveckling.

24 Köphultasjön (N3)

Biologiska och landskapsmässiga värden.

Beskrivning. Köphultasjön är en sänkt och grund sjö. Den har gyttjiga stränder och håller på att växa igen. Ruggar av vass, bredkaveldun och säv är vanliga. På grunt vatten finns bl.a. sydblädra.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Fri utveckling av sjön.